

Werkgeversaansprakelijkheid: toepassen van art. 7:611 BW beperkt tot bepaalde verkeersrisico's
(Hoge Raad d.d. 11-11-2011; LJN-nr. BR5215; RvdW 2011, 1392; VR 2012, 6)

Benadeelde was in loondienst van TNT als postbezorger en in januari 2005 kwam zij tijdens de uitoefening van haar werkzaamheden ten val over ijs of sneeuw. Zij brak haar enkel en zij stelde haar werkgever aansprakelijk voor de hieruit voortvloeiende schade. Dit deed zij primair op grond van art. 7:658 BW en subsidiair op grond van art. 7:611 BW.

De kantonrechter wees de op art. 7:658 BW gebaseerde vordering af, maar wees de vordering die was gebaseerd op art. 7:611 BW toe. In de gegeven omstandigheden had TNT een deugdelijke verzekering moeten afsluiten ter dekking van een schade als deze. In (sprong)cassatie klaagde TNT dat dit blijkt geeft van een onjuiste rechtsopvatting ten aanzien van de hantering van art. 7:611 BW.

De Hoge Raad heeft aanvaard dat art. 7:611 BW in een bepaalde categorie van gevallen toepassing kan vinden bij ongevallen die binnen het bereik van art. 7:658 BW vallen.

De arresten die daarover gaan zijn: d.d. 01-02-2008 LJN-nr. BB4767 (Kooiker)
 d.d. 01-02-2008 LJN-nr. BB6175 (Maasman)
 d.d. 12-12-2008 LJN-nr. BD3129 (Maatzorg)

De uit goed werkgeverschap voortvloeiende verzekeringsverplichting van de werkgever is aanvaard met betrekking tot schade die werknemers lijden in de uitoefening van hun werkzaamheden als deelnemer aan het wegverkeer, indien zij:

- a. als bestuurder van een motorrijtuig betrokken raken bij een verkeersongeval;
- b. als fietser of voetganger schade lijden als gevolg van een ongeval waarbij een of meer voertuigen zijn betrokken;
- c. als fietser schade lijden als gevolg van een eenzijdig fietsongeval.

De vraag of eenzelfde verzekeringsverplichting geldt voor gevallen als de onderhavige wordt ontkennend beantwoord. Die verplichting moet beperkt blijven tot de genoemde gevallen omdat het gaat om een uitzondering op de in art. 7:658 BW neergelegde regel dat de werkgever slechts voor arbeidsongevallen aansprakelijk is indien hij is tekortgeschoten in zijn zorgplicht ter voorkoming van ongevallen. Die uitzondering mag niet leiden tot een tot een te ver gaande aantasting van die regel leiden.

Struikelen of uitglijden zijn geen bijzondere, aan de risico's van het wegverkeer verbonden risico's zodat de Hoge Raad geen reden ziet om voor een verdergaande bescherming van de werknemer dan bij struikelen of uitglijden op de arbeidsplaats zelf.

De Hoge Raad ziet wel argumenten om werknemers een verdergaande bescherming te bieden dan art. 7:658 BW nu biedt, maar laat dat verder aan de wetgever over. Mede gezien de vereiste rechtszekerheid en de hanteerbaarheid van het recht dient de verzekeringsplicht ex art. 7:611 BW beperkt te blijven tot de categorie gevallen als hierboven beschreven.